

Making a Murderer: la revolució de les sèries documentals

Making a Murderer (Netflix, 2015-2018) **trenca els clixés de les sèries documentals amb el *true crime* basat en la història de Steve Avery.** Les sèries documentals han tendit a relacionar-se amb obres feixugues, per aquest motiu la sèrie és tan important dins del gènere. El *true crime* creat per Laura Ricciardi i Moira Demos va aconseguir reconvertir i per tant trencar els estereotips sobre el gènere aconseguint que milers de persones es quedessin enganxades al televisor mirant la sèrie i donant la seva opinió a través de les xarxes socials. El *true-crime* submergeix a l'espectador en

la història de Steven Avery, un ciutadà dels Estats Units, que va passar divuit anys a la presó acusat d'un crim d'agressió sexual i intent d'assassinat, del qual va ser exonerat el 2003. No obstant, el 2005 va ser de nou detingut, aquest cop per assassinat, i el 2007 fou condemnat a complir cadena perpètua.

Alhora, la sèrie aconsegueix posar en dubte el seguiment del cas per part dels policíes i els poders judicials i mostra les febleses i la mala gestió d'aquest, aconseguint d'aquesta manera l'objectiu de les directores: **portar a l'ull públic les negligències del sistema penal americà.**

Making a Murderer, tot i està composta com moltes altres sèries per entrevistes i interrogatoris policials, **marca una revolució** en les sèries documentals gràcies a dues característiques que fan referència a la part artística: **el muntatge i el tractament del guió.**

D'una banda se'n destaca el muntatge al ser aquest una peça clau, ja que converteix una sèrie documental en una sèrie de misteri i suspens que enganxa a milions d'espectadors. Ha esdevingut una peça clau perquè si no fos pel ritme que aporta el muntatge a la sèrie aquesta hagués estat considerada com una sèrie documental més.

D'altra banda el guió és un punt important a remarcar de la sèrie, a l'estar pensat al detall i enfocat per poder portar-lo a la televisió, ja que si ens fixem en els *plot twist* (girs de guió), aquests se situen al final dels episodis utilitzant la tècnica del *cliffhanger*, la qual consisteix en generar aquest suspens al final dels episodis.

Finalment cal destacar la transcendència que ha tingut en referència al gènere i sobretot com a influència dels posteriors *true crimes* que s'han produït. Un exemple molt clar i proper és la sèrie *Crims* (TV3, 2020), realitzada per Carles Porta. Tot i que la influència de *Making a Murderer* és evident i innegable degut a les característiques i el ritme, *Crims* no se centra tant en la denúncia del sistema penal, tot i que en alguns casos també ha aconseguit posar en dubte les males gestions en les investigacions, com en el cas de l'Helena Jubany. D'altra banda, un altre exemple molt clar on veiem aquesta influència és en el programa *American Crime* (ABC, 2015-), el qual no només es veu influenciat en el guió i el muntatge sinó també amb el tema, portant a l'ull públic les fatalitats del sistema penal americà.

Una sèrie que ha marcat un abans i un després dins el gènere de la sèrie documental no es va quedar endarrera quant a premis i nominacions: va ser premiada amb quatre Emmys, **Premi Primetime Emmy al Millor Documental o Sèrie de No-Ficció, Millor Edició d'Imatge d'un Programa de No-Ficció, Premi Primetime Emmy al Millor Guió de No-Ficció i Premi Primetime Emmy al Millor Director en Programa de**

No-Ficció. També va ser premiada amb el Premi del Sindicat de Productors al Productor de Televisió de l'Any en Programes de No Ficció, el premi Kerrang la Millor Sèrie de TV i finalment va rebre un assoliment destacat en Programació de Telerealitat per TCA (Television Critics Association).

Ariadna Abulí

Roger Teixiné